

BOERENKARREN IN DE LAND- EN TUINBOUW

In Mechelen en omgeving werden vroeger heel wat karren gebruikt voor de land- en tuinbouw. Hierbij een kort overzicht van de in deze streek meest voorkomende.

De vierwielwagen

Deze wagen heeft 2 kleine wielen vooraan en 2 grote achteraan. Hij werd vooral gebruikt voor het vervoer van groenten, stro, hooi en allerlei materiaal.

In onze regio werd hij door de landbouwers veelvuldig gebruikt voor het vervoer van groenten naar de Mechelse groentemarkt en dan vooral van bloemkolen in de periode april tot juni. Deze werden dan mooi langs de zijanten van de wagen gestapeld met de onderkant, of zoals men in de streek zei met "het gat", van de kool naar buiten gericht. De reden waarom men dat zo deed was om aan de kopers aan te tonen dat hun waar mooi en dik was.

De zijspinnen van deze wagen, voor zover ze al voorhanden waren, werden in onze regio weinig gebruikt.

De tweewielwagen

Een eerste tweewielwagen had 2 grote wielen in het midden. Hij werd gebruikt om o.a. bieten en aardappelen naar de schuur of naar een bepaalde plaats dicht bij het veld te brengen. De bieten werden dan in een groeve gelegd en met aarde bedekt om ze niet te laten bevriezen. Later in het jaar werden ze er beetje bij beetje uitgehaald en aan de koeien gegeven als

voedsel. Er was ook eenzelfde type wagen, maar dan volledig afgesloten met bovenaan een houten deksel. Deze kar werd in de volksmond de beerkar genoemd. Hiermee werd het vloeibaar mest naar de akkers vervoerd en uitgesproeid.

Een andere tweewielkar was iets lichter en kleiner, met eveneens wielen, minder zware, in het midden.

Deze kar werd speelkar genoemd. Hiermee reed men gewoonlijk 's zondags met of zonder familie door het dorp en de verdere omgeving, vooral langs de velden om er de eigen gewassen te bekijken maar zeker ook die van de andere land- en tuinbouwers om te zien welke er het best bij stonden.

Een laatste type van tweewielwagen was iets langer maar minder zwaar dan de vorige. Op deze kar werden vooraan en achteraan tamelijk hoog en schuin sponnen bevestigd. Ze werd gebruikt om hooi op de weide op te halen en naar de hooizolder te brengen. Het hooi werd via een afsluitbare opening in de zijmuur van de schuur naar binnen gestoken met een gaffel (een riek met scherpe punten en lange houten steel). Het werd over de ganse zoldervloer gelaagd. Na iedere laag werd het hooi vastgestampt met de voeten door er veelvuldig over te lopen. De bedoeling was om het hooi samen te drukken om zo veel als mogelijk te kunnen opbergen. Het was de wintervoorraad voor de dieren.

Dit vaststampen was een zwaar werk en moest dikwijls bij warm weer en op een zeer warme zolder gebeuren. Ondergetekende kan daarover meespreken want hij heeft er heel wat zweet verloren.

Frans De Keyser

Uit het fotoarchief

De moedige lijnvissers uit Terhagen in 1974 toen ze 40 jaar bestonden. Op de middelste rij rechts met vlag "den Tiet" over wie op de volgende bladzijde een artikel is te lezen.